

Betænkning (B. sp. 55) afgivet $\frac{1}{12}$. 2. beh. $\frac{13}{12}$ (F. sp. 1828). 3. beh. $\frac{15}{12}$ (F. sp. 1921). *Loven stadfæstet 20. december 1961.* (Lovt. nr. 363).

Ved loven opretholdes lov om valutaforhold m. v., jfr. handelsministeriets lovekendtgørelse nr. 54 af 29. februar 1960, for 2 år indtil *31. december 1963.*

Som begrundelse herfor anføres i bemærkningerne til det af handelsministeren fremsatte lovforslag:

„Lov nr. 302 af 21. december 1957 om valutaforhold m. v., der med visse ændringer er forlænget ved lov nr. 352 af 27. december 1958, lov nr. 339 af 22. december 1959 og lov nr. 53 af 29. februar 1960, udløber med udgangen af 1961. Loven med senere ændringer er optrykt ved handelsministeriets bekendtgørelse nr. 54 af 29. februar 1960 og foreslås hermed forlænget indtil udgangen af 1963. Opmærksomheden henledes i denne forbindelse på, at det af statsministeriets bekendtgørelser nr. 154 af 8. april 1960 og nr. 284 af 9. september 1961 om henlæggelse af lovgivningen om Danmarks Nationalbank under finansministeriet, henholdsvis økonomiministeriet følger, at *de handelsministeren og den kgl. bankkommissær i henhold til lovens første kapitel påhvilende opgaver er overført til økonomiministeren.*

Efter de betydelige frilisteoverførsler, der fandt sted pr. 1. marts 1960, har man gennem fortsatte *lempler af importrestriktionerne* tilstræbt at skabe rimelig konkurrence på det danske marked. Frilisten er således blevet yderligere forøget; dog er til støtte for kornordningen *foderkorn tilbageført til bunden liste.* Listen over lande, for hvilke frilisten er gældende, er udvidet. Bevillingsudstedelsen for de varer, der endnu er under importregulering, er forøget væsentligt. Der er endvidere gennemført *lempeligere regler for overførsel af betalinger til udlandet, ligesom bestemmelserne om import og eksport af kapital er lempet.*

De senere års afvikling af importrestriktionerne har medført *simplificering af administrationen*, og indtægterne fra de ekspeditionsgebyrer, som i henhold til lovens bestemmelser opkræves i forbindelse med udstedelse af indførselsbevillinger, overstiger udgifterne til administrationen af handelsministeriets licenskontor. Det er hensigten efterhånden administrativt at *lempe gebyrpligten*, således at gebyrerne, der hidtil er opkrævet med den i loven fastsatte maksimale promillesats, nedsættes fra $3\frac{0}{100}$ til $2\frac{0}{100}$ af indførselsbevillingernes pålydende.

Det er regeringens hensigt at *fortsætte lemperne i restriktionerne* i det omfang, dette skønnes forsvarligt og rimeligt. Loven i sin nuværende skikkelse giver bemyndigelse hertil, hvorfor der ikke foreslås realitetsændringer i loven.